LUMEA COPIILOR (II)

(Daniela Caraman Fotea, 3 iunie 2009)

Corul celor mici cu faimă mare – Corul de copii Radio, s-a bucurat de coordonarea unor muzicieni – fiecare în felul său – unicat: Ion Vanica, Elena Vicică, episodic – Teodor Carţiş, Nicolae Vicleanu, acum Voicu Popescu. Sunt autori ai marii performanțe: menținerea valorii artistice – înalte, a repertoriului atât de variat stilistic şi cu grad sporit de dificultate a tehnicii vocale, cu interpreți în permanentă înnoire a vârstei!

Formația şi-a păstrat peste timp un profil privilegiat datorat acestui repertoriu: de la partitura bizantină, la bijuterii corale dedicate celor mici; Vieru, Mendelssohn, Toduță, Chirescu, Glodeanu, enumerarea nu are un final... Importante au fost participările la lucrările vocal simfonice: Matthaeus Passion, Carmina Burana, Copilul şi vrăjile de Ravel şi câte altele.

Elena Vicică – născută la 17 martie 1922 şi-a îngemănat viaţa cu aceea a corului de copii: din 1952 până în 1977, apoi după o întrerupere de un an şi jumătate, până în 1982: ca muzician, prieten, mamă, pedagog, profesor. A fost şi solistă timp de 1o ani, din 1958 în '68. Avea umor, energie debordantă. I-au trecut pe sub ochi mulțime de viitoare nume ale muzicii: radiofonişti – Vasile Manta, Alexandra Cepraga, viitoare madrigaliste. A avut un simț aparte al selectării repertoriului: copiii cântau Wagner, Brahms, Beethoven, Schubert, Dvorak, Mozart; în Germania, Bulgaria, Cehoslovacia, Danemarca, Japonia. Cu exactitate şi mare plăcere. Era una din cheile succesului indiscutabil al formației. Programele lui Ion Vanica erau virtuoze, ale Elenei Vicică – savuros colorate.

m revăzut în urmă cu câteva săptămâni, filmul operei Turandot de Puccini; cu Ludovic Spiess, Marcela Slătinaru Nistor, Teodora Lucaciu, Valentin Teodorian, Octav Enigărescu, Corneliu Fânățeanu, Carol Litvin conducând formațiile Radioului. Ce înregistrare! Ce document! Lacrimă de emoție pentru marea performanță! Corul de copii era intrat, iată, în stagiunea mare a instituției. Devenise reper pentru formațiile şcolare.

După plecarea în 1982 a Elenei Vicică de lângă „îngerii fără aripi", cum îi numea Alexandru Paşcanu pe copii corului Radio, şansa de continuitate a excelenței lor artistice s-a numit **Elena Văcărescu**, absolventă de an 1963 a Conservatorului bucureştean. O „doamnă de fier" şi... fler; cu mare dragoste de copii şi experiență la fel, ea va conduce formația în realizări cantitative şi mai ales calitative; altfel spus din performanță în performanță: cu cca 200 de minute anual înregistrate, discuri, concerte – multe şi de binefacere, turnee pe trei continente (inclusiv la Casa albă). Ea adaugă efectivului o corală de fete şi un grup de începători (cu vârste de la 6 la 10 ani); la un loc, lucrând cu aproape 250 de copii! I-a stat alături distinsa, regretata pianistă Martha Joja. Corul de copii Radio devenise unica formulă comparabilă cu celebrul Madrigal... Acoperind întreaga paletă stilistică a creației româneşti de gen, copiii se remarcaseră şi prin intervențiile lor în Simfoniile a III-a şi a IX-a de Mahler, Missa în re major de Britten, Stabat mater de Pergolesi, Oedipe, Parsifal...

Pentru Eugenia Văcărescu Necula enormele succese ale Corului de copii Radio au fost încununarea trudei unei vieți! (va urma)